

Es presenta una nova eina per facilitar la contractació musical

ARC i el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local (CSITAL) han aconseguit una nova fita per al reconeixement contractual de la feina artística i tècnica prèvia a l'actuació

Kiku Vallina, Xavi Fortuny, Pep Berga, Eduard Rivas, Aurora Corral i Albert Mas | Gemma Martz

Divendres passat va tenir lloc a la Casa Seat l'última taula rodona de les Jornades *Programacions segures en temps de pandèmia* organitzades la setmana passada per l'Associació Professional de Representants, Promotors i Màners de Catalunya (ARC). Va ser la més específica, i alhora necessària, per a un sector musical molt desestructurat des de fa dècades, i va tractar el procés que ha de fer *Avançar cap a un model unificat de contractes menors d'espectacles públics*.

La taula ha estat integrada pels representants i màners Kiku Vallina (director Q-AM Produccions i membre d'ARC), Xavi Fortuny (director RGB i membre d'ARC), Aurora Corral (presidenta del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers d'Administració Local CSITAL de Barcelona), Eduard Rivas (vicepresident de la Federació de Municipis de Catalunya, president de l'Àrea de Serveis a les Persones i alcalde d'Esparreguera) i Pep Berga (responsable de Cultura de l'Associació Catalana de Municipis i alcalde d'Olot).

Com recalava ARC en la presentació de la xerrada, el model administratiu de contractació d'espectacles públics per part de les administracions ha estat un tema que també ha patit incidències amb la crisi de la COVID-19. Aquest no és un tema nou, ja que des de fa temps es treballava en aconseguir una unificació de criteris, però les anul·lacions del 2020 van posar de manifest que, davant les mateixes circumstàncies, els efectes eren diferents en funció del model administratiu aplicat a cada municipi. Aquest fet ha accelerat la feina que s'ha dut a terme entre

ARC i CSITAL Barcelona per tal de fer aquest gran pas.

Kiku Vallina de Q-AM va explicar a la taula com "ARC i CSITAL han concretat un model per la contractació menor d'espectacles". L'objectiu? "Sensibilitzar a tots els ajuntaments i empreses privades sobre les particularitats del sector i que les licitacions siguin capaces d'acollir-les més enllà del preu amb un mateix model".

Un dels actors a qui fer arribar el nou model de pressupost-contracte són els ajuntaments dels municipis. L'alcalde d'Olot, Pep Berga s'hi va mostrar interessat, entenent la mancança de la praxi de 2020, i va explicar com "l'Associació Catalana de municipis inclou 933 ajuntaments de 947 municipis. Entén com les indemnitzacions no s'han fet abans perquè han hagut de passar per secretaria d'intervenció de l'ajuntament i perquè el diner públic està sotmès a unes normes. Ara mirem de rectificar-ho amb aquest nou model de pressupost-contracte, de reconeixement de la feina anterior que acompanya la feina artística".

Aurora Corral, una de les membres de CSITAL que va confeccionar el model, va explicar que si els interventors i secretaris no han fet res per indemnitzar és perquè per a ells "el que mana en l'administració són els papers, i en cap d'ells, fins ara, es parlava de la feina de preparació prèvia. Amb això queda establert quines són les prestacions del contracte parcials, quantificades, i amb quin import es paga per cadascuna de les tasques de l'artista i l'entorn (representació...), i així un tècnic de cultura podrà signar aquella activitat".

Kiku Vallina, Xavi Fortuny, Pep Berga, Eduard Rivas, Aurora Corral i Albert Mas Foto: Gemma Martz

Kiku Vallina es felicitava d'haver actualitzat una situació contractual que viu "d'un model obsolet", és així que "hem de trobar noves fórmules de contractació". Xavi Fortuny, de RGB Management, també va posar en valor la feina: "Els beneficis són evidents. L'important és el reconeixement previ de la feina del mànager i de l'artista que hi ha en el model. Hi ha un disseny artístic i tècnic

que s'amortitza en cadascuna de les actuacions. El fet que no es reconegué això, i hagi hagut suspensions aleatòries provocades per la covid-19, ha estat un perjudici molt important, i aquest model és un pas endavant".

Xavi Fortuny també va deixar clar que cal mirar cada cas: "En artistes internacionals hi ha altres variables, com la seguretat que aquella actuació es faci. L'artista aquí necessita garantir que es faci per poder amortitzar la feina i recursos invertits, i aquesta garantia és una oportunitat única per regular. L'evolució de l'estructura del sector i la mateixa naturalesa de la música ha dificultat molt la seva estructuració."

Tothom està d'acord que poder arribar a aquest model de pressupost és un primer pas per anar regulant el fet musical i cultural. Fortuny va afegir que "es posarà més intenció per fer aquesta actuació perquè, tot i que jo soc crític amb concerts en el format de barraques, molts ajuntaments perdien la particularitat de la popularitat o populisme d'aquests concerts gratuïts, l'únic que els interessava era que convocaven molta gent. I cal reconduir això".

Kiku Vallina va incidir tanmateix en la necessitat de ser més eficients per les dues bandes, empreses i ajuntaments, tenint present que les empreses no poden jugar a fixar-se només preus competitius. Ho va explicar amb un símil futbolístic: "Algú pot guanyar un partit fent trampes, però si manté aquesta actitud, baixarà de categoria. Aquest model no ha de ser per generar una pràctica de ser competitiu, no ens interessa gens com a col·lectiu i com a societat". L'objectiu és sempre el fet d'unificar criteris i que el procés sigui el més transversal possible. No deixar que tot ho hagin de prescriure els ajuntaments. En aquest sentit, Corral també va assegurar que es recomanarà a secretaris i interventors aquest model, però és el/la tècnic/a de cultura qui haurà de mantenir la coherència, "serà com un àrbitre: el secretari verifica les condicions del contracte que facilita el tècnic de cultura".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=z5K3aTFgpQk>

El model de pressupost-contracte hauria de reduir a un els dos contractes que se solen desplegar actualment segons un decret de 1985, on per una banda es feia el contracte menor privat per aprovar la despesa i, per l'altre, el contracte artístic on s'hi aproven les clàusules de l'actuació. Incloent certes casuístiques al primer model de pressupost-contracte, es redueix la feina administrativa i, sempre, com assegurava Fortuny, es tracta d'"una eina per facilitar la contractació". A més, va reblar Vallina: "És un document avalat pel Col·legi d'Interventors i és un document de consens entre l'àmbit privat i els juristes".

La casuística més important a incloure és que en el cas d'anul·lació, es pugui cobrar el 40% en concepte de producció prèvia de l'actuació. I si s'aprova en una data determinada, s'ha de cobrar als trenta dies d'emetre la factura. Això s'ha pogut fer, com explicava Corral, perquè en el sector musical no hi ha encara cap conveni col·lectiu i es tracta d'un primer pas per "recollir especialitats i diferents casuístiques" que ara mateix no es contemplaven.

A la fila zero s'ha presentat Gemma Sendra, regidora independent d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona d'Educació, Cultura i Coneixement, que va explicar que "aquest primer pas en la regulació ha de sumar-se a la feina que des del 2014 fa el Consell de les Arts de Catalunya, que està treballant perquè totes les millores tinguin rang de llei i cobreixin l'equitat per a empresa, mànager, ajuntament i artistes, i la necessitat que tothom treballi i sigui conscient de la magnitud de la desestructuració del sector musical".